

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 16C/317/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414221904
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4414221904.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Máriou Nagyovou, v spore žalobcu: Express credit, s.r.o., so sídlom Budovateľská 2256/46, Šaľa, IČO: 35 943 939, zastúpený: Mgr. Ondrejom Bartošovičom, advokátom, so sídlom v Šali, Pázmáňa 30, proti žalovaným: 1. H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B., K. XXXX/X, 2. K. Kuruc, nar. XX.XX.XXXX, bytom X. B., K. XXXX/X, obaja zastúpení: JUDr. Romanom Juríkom, advokátom, so sídlom v Nových Zámkoch, Jazerná 19, o zaplatenie 23 760,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1 a 2 rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu v celkovej výške 19 776,- eur spolu

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 29 007,- eur od 01.11.2012 do 30.11.2012,
s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 27 007,- eur od 01.12.2012 do 19.02.2013,
s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 26 107,- eur od 20.02.2013 do 22.01.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 707,- eur od 23.01.2014 do 27.02.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 458,- eur od 28.02.2014 do 24.04.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 254,- eur od 25.04.2014 do 28.10.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 050,- eur od 29.10.2014 do 24.11.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 756,- eur od 25.11.2014 do 04.12.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 258,- eur od 05.12.2014 do 22.12.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 009,- eur od 23.12.2014 do 20.01.2015 a s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 23 760,- eur od 21.01.2015 do 19.02.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 23 511,- eur od 20.02.2015 do 18.03.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 23 262,- eur od 19.03.2015 do 16.04.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 23 013,- eur od 17.04.2015 do 18.05.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 22 764,- eur od 19.05.2015 do 15.06.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 22 515,- eur od 16.06.2015 do 09.07.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 22 266,- eur od 10.07.2015 do 05.08.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 22 017,- eur od 06.08.2015 do 03.09.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 21 768,- eur od 04.09.2015 do 13.10.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 21 519,- eur od 14.10.2015 do 16.11.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 21 270,- eur od 17.11.2015 do 22.12.2015, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 21 021,- eur od 23.12.2015 do 18.02.2016, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 20 772,- eur od 19.02.2016 do 11.04.2016, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 20 523,- eur od 12.04.2016 do 11.09.2017, a s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 19 776,- eur od 12.09.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie o zaplatenie 3 984,- eur s príslušenstvom z a s t a v u j e.

III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1 a 2 rade spoločne a nerozdielne vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 18.11.2014 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade vydania platobného rozkazu na zaplataenie istiny v celkovej výške 25 050,- eur s príslušenstvom, s tým, že 06.12.2015 doručil súdu čiastočne späťvzatie žaloby a domáhal sa vydania platobného rozkazu na zaplataenie sumy 23 760,- eur

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 29 007,- eur od 1.11.2012 do 30.11.2012,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 27 007,- eur od 1.12.2012 do 19.02.2013 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 26 107,- eur od 20.02.2013 do 22.01.2014, s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 707,- eur od 23.01.2014 do 27.02.2014 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 458,- eur od 28.02.2014 do 24.04.2014 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 254,- eur od 25.04.2014 do 28.10.2014 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 25 050,- eur od 29.10.2014 do 24.11.2014 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 756,- eur od 25.11.2014 do 04.12.2014 , s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 258,- eur od 05.12.2014 do 22.12.2014 , s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 24 009,- eur od 23.12.2014 do 20.01.2015 ,

s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne zo sumy 23 760,- eur od 21.11.2015 do zaplataenia spoločne a nerozdielne a náhrady trov konania titulom porušenia zmluvných povinnosti žalovanými, vyplývajúcimi im zo Zmlúv o úvere č. 17/2011, č. 23/2011, č. 33/2011.

1.1. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a vydal Platobný rozkaz č. k. 5Ro/473/2014-74 zo dňa 09.03.2015, ktorý však nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote podali proti nemu odpor žalovaní v 1. a 2. rade dňa 13.04.2015 (č. l. 76).

2. Žalovaní v 1. a 2. rade v odpore uviedli, že sa jedná o úverové zmluvy obsahovo rovnakého znenia, ktoré sa od seba líšia len výškou poskytnutého úveru a dátumom uzatvorenia. V úverových zmluvách je viacnásobný počet neprijateľných zmluvných podmienok. Je klamlivo uvedená výška úrokovej sadzby pri úvere č. 17/2011, 10,62 % ročne, RPMN je uvádzaná vo výške 19,40 %, pričom jediným nákladom mimo úverovej sadzby je odmena za poskytnutie úveru vo výške 720,- eur. Pri úvere č. 23/2011, je úroková sadzba 10,34 % ročne a RPMN vo výške 19,10 %, pričom jediným nákladom mimo úverovej sadzby je odmena za poskytnutie úveru vo výške 360,- eur. Pri úvere č. 33/2011, je úroková sadzba 10,00 % ročne a RPMN vo výške 19,27 %, pričom jediným nákladom mimo úverovej sadzby je odmena za poskytnutie úveru vo výške 360,- eur. Pri všetkých troch úveroch je podľa splátkového kalendára zhruba 50 % z každej mesačnej splátky započítaný na istinu a 50 % na úroky, odmeny za poskytnutie úveru sú rozpočítané do mesačných splátok za celú dobu splácania úveru na 10 rokov. Pri všetkých troch úveroch, je úverová sadzba oveľa vyššia ako je uvádzaná v úverových zmluvách. Ak je nesprávne uvedená úverová sadzba v neprospech spotrebiteľa, je to ako by nebola uvádzaná vôbec. Veriteľ zosplatnil všetky tri úvery a žalovaní v 1.a 2. rade sú toho názoru, že úroky z úveru patria veriteľovi iba do doby splatnosti dlhu. Po splatnosti mu prináležia úroky z omeškania. Za neprijateľnú podmienku zmluvy pokladali zmluvnú pokutu za prípadné omeškanie splátky uvedenú v č. V. bod 2., ktorú si veriteľ jednostranne stanovil vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy (36,5 % ročne) ako aj rozhodcovskú doložku uvedenú v č. IX. Bod 1a. Odpor podali preto, že žalobca od nich vymáha neprijateľnú výšku dlhu, nárokuje si ušlý zisk a nezákonné úroky z omeškania, ktoré presahujú limit Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

2.1. Žalobca sa vyjadril k odporu písomne podaním zo dňa 04.05.2015 (č. l. 80), v ktorom uviedol, že uzatvoril so žalovanými tri zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe týchto zmlúv boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 13 920,- eur (suma vo výške 7 800,- eur zmluvou č. 17/2011, suma vo výške 3 600,- eur zmluvou č. 23/2011, suma vo výške 2 520,- eur zmluvou č. 33/2011). Zmluvou č. 17/2011 zo dňa 06.05.2011 bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 7 800,- eur. Išlo o úver poskytnutý na obdobie 10 rokov, pri ktorom odplata za úver pri rozrátaní na 10 rokov predstavuje len 11,53 % ročne. Takáto ročná výška odplaty je úplne štandardnou pri úverových zmluvách uzatvorených na 10 rokov a v žiadnom prípade nemôže ísť o výšku, ktorá by bola neprimeraná k odplatám úverov poskytovaných bankami. Žalovaní zaplatili z prvých jedenástich splatných splátok len sumu zodpovedajúcu piatim splátkam a zvyšných šesť nezaplatili ani v čiastočnom rozsahu. Na neplnenie svojej záväzkovej povinnosti boli upozornení opakovane telefonicky a dňa 07.05.2012 boli písomne upozornení na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka.

Zmluvou č. 23/2011 zo dňa 15.07.2011 bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 3 600,- eur. Išlo o úver poskytnutý na obdobie 10 rokov, pri ktorom RPMN predstavuje 19,10 % a odplata za úver pri rozrátaní na 10 rokov predstavuje len 11,33 % ročne. Takéto RPMN a ročná výška odplaty sú úplne štandardnými pri úverových zmluvách uzatvorených na 10 rokov a v žiadnom prípade nemôže ísť o výšku, ktorá by bola neprimeraná k odplatám úverov poskytovaných bankami. Žalovaní zaplatili len prvú a tretiu splátku z prvých jedenástich a zvyšných deväť nezaplatili ani v čiastočnom rozsahu.

Na neplnenie svojej záväzkovej povinnosti boli upozornení opakovane telefonicky a dňa 07.05.2012 boli písomne upozornení na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Napriek uvedenému upozorneniu, naďalej úver nesplácali, v dôsledku čoho došlo v súlade so zákonom podaním zo dňa 04.10.2012 doručeným žalovanej v 1. Rade dňa 24.10.2012 k uplatneniu práva podľa § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a k zosplatneniu celého úveru, pričom dlžná suma po zosplatnení predstavovala 7 552,- eur. Žalovaní po zosplatnení nesplácali úver vôbec a začali ho splácať až v roku 2014. Celková neuhradená suma z úveru č. 23/2011 k 20.01.2015 predstavovala sumu 6 240,- eur.

Zmluvou č. 33/2011 zo dňa 15.10.2011 bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 2 520,- eur. Išlo o úver poskytnutý na obdobie 10 rokov, pri ktorom RPMN predstavuje 19,27 % a odplata za úver pri rozrátaní na 10 rokov predstavuje len 11,43 % ročne. Takéto RPMN a ročná výška odplaty sú úplne štandardnými pri úverových zmluvách uzatvorených na 10 rokov a v žiadnom prípade nemôže ísť o výšku, ktorá by bola neprimeraná k odplatám úverov poskytovaných bankami. Žalovaní zaplatili len jednu splátku z prvých siedmich a zvyšných šesť nezaplatili ani v čiastočnom rozsahu.

Na neplnenie svojej záväzkovej povinnosti boli upozornení opakovane telefonicky a dňa 07.05.2012 boli písomne upozornení na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Napriek uvedenému upozorneniu, naďalej úver nesplácali, v dôsledku čoho došlo v súlade so zákonom podaním zo dňa 04.10.2012 doručeným žalovanej v 1. rade dňa 09.10.2012 k uplatneniu práva podľa § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a k zosplatneniu celého úveru, pričom dlžná suma po zosplatnení predstavovala 5 355,- eur. Žalovaní po zosplatnení nesplácali úver vôbec a začali ho splácať až v roku 2014. Celková neuhradená suma z úveru č. 23/2011 k 20.01.2015 predstavovala sumu 4 440,- eur.

Úrokové sadzby ako aj RPMN vo všetkých troch úverových zmluvách sú hlboko pod hranicou maximálnej prípustnosti pre podobné typy spotrebiteľských úverov v danom období, čo vylučuje akýkoľvek rozpor odplaty so zákonom alebo dobrými mravmi. Mal za to, že v zmluvách nie sú žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pretože to vyplýva i z konania vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/198/2014, v ktorom sa žalovaní domáhali určenia neplatnosti jednej z úverových zmlúv, ktorá je predmetom aj tohto konania a súd žalobu zamietol, pretože v konaní nebola preukázaná existencia žiadnych neprijateľných podmienok. K namietanej neprijateľnej zmluvnej sankcii žalobca uviedol, že je bezpredmetná, keďže celá dlžná suma predstavuje iba poskytnutú istinu a zmluvne dojednanie navýšenie úveru bez akejkoľvek zmluvnej pokuty. Uplatňované úroky z omeškania sú v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Úrokové sadzby uvedené v zmluvách sú presné a správne a nemožno ich považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako je v zmluvách správne určená a presne vypočítaná RPMN, ktoré sú pod maximálnou zákonom povolenou mierou a preto i túto argumentáciu žalobca považoval za irelevantnú. Rovnako nesúhlasil s tvrdeniami žalovaných ohľadne práva veriteľa na úroky z úveru, pretože podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky, ak to bolo dohodnuté ako to vyplýva v súlade so zákonom z čl. V. odsek 4 jednotlivých zmlúv. Žalobca zosplatnil úvery v súlade so zákonom a zmluvami v dôsledku omeškania žalovaných s veľkým počtom splátok zákonným postupom, pričom so zosplatnením čakal mnoho mesiacov, v dôsledku čoho mu vznikol nárok na celú pohľadávku v zmysle úverových zmlúv.

2.2. Žalovaní vo svojom vyjadrení zo dňa 18.06.2015 (č. I. 89) uviedli, že zotrvávajú na svojich tvrdeniach, že úverové zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Nesúhlasia s tým, že úroková sadzba v zmluvách je uvedená v správnej výške, pretože žalobca opomína, že spolu s mesačnou splátkou sa spláca aj časť istiny, nie len úrok, čo vyplýva priamo zo splátkového kalendára, preto výpočet úrokov, tak ako ho uviedol vo svojom vyjadrení, nemôže obstať. Po zosplatnení úveru žalobca žiada zaplatiť nie len splátky splatné ku dňu zosplatnenia, ale všetky splátky, ako by mali byť splatené, keby úver riadne dosplácali až v roku 2021. Žalobca si nesprávne vykladá § 565 Občianskeho zákonníka. Hrozba z neprijateľných podmienok vyplývajúcich z daných zmlúv pre nich ako žalovaných stále trvá.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením predložených listinných dôkazov : zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 17/2011, zo dňa 06.05.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 23/2011 zo dňa 15.07.2011, zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 33/2011 zo dňa 05.10.2011, export

pohybov na účte žalobcu na (č.l. 40 až 42,) upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ a výzva na splnenie zmluvnej povinnosti zo dňa 07.05.2012 adresovaná žalovaným, fotokópie doručeníek, výzva zo dňa 04.10.2012, fotokópie doručeníek, výzva zo dňa 07.05.2012, fotokópie doručeníek, návrh na schválenie súdneho zmiernu zo dňa 22.10.2015, úrokové miery úverov, na (č.l. 106), export pohybov na účte žalobcu, za obdobie od 15.06.2011 do 13.10.2015, vo vzťahu k jednotlivým zmluvám na (č.l. 107 až 112), súhrnné informácie o údajoch a novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za prvý štvrtrok 2011 až tretí štvrtrok 2011, a zistil tento skutkový a právny stav:

4.1. Žalovaní v 1. a v 2. rade v pozícii dlžníkov so žalobcom v pozícii veriteľa uzatvorili dňa 6.5.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 17/2011 pričom v zmysle čl. I bod 2 bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 7.800,- eur a dohodnutá odmena za poskytnutie úveru vo výške 720,- eur, v zmysle bodu 3 uvedeného článku bol úver úročný fixnou sumou a úroky z úveru predstavovali peňažnú čiastku 8 280,- eur za celú dobu splácania úveru t.j. 10,62%, ktoré boli splatné mesačne spolu so splátkou v zmysle splátkového kalendára, pre prípad predčasného splatenia úveru dlžníkom bol dlžník povinný platiť úrok len za obdobie do vrátenia úveru. Celková výška úveru spolu s úrokom bola určená vo výške 16 080,- eur a RPMN bola vo výške 19,40% a celkové náklady dlžníka spojené s úverom (vrátane úrokov, odmeny, poistenia, poplatku podľa čl. VI ods. 3 zmluvy), ktoré boli veriteľovi známe v čase podpísania zmluvy, v prípade riadneho splácania úveru predstavovali 9 650,- eur. Čl. II. bod 1 zmluvy upravoval spôsob splácania úveru a to v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 140,- eur vždy k 6. dňu v mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná 6.6.2011 a posledná 6.5.2021. Každá splátka pozostávala zo splátky istiny vo výške 65,- eur, zo splátky úroku vo výške 69,- eur a zo splátky odmeny vo výške 6,- eur. Podľa čl. V bod 4 veriteľ je oprávnený vyhlásiť úver za splatný v celom rozsahu v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou splátky viac ako 3 mesiace a súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Veriteľ môže využiť toto svoje oprávnenie a úver zosplatiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V takom prípade je dlh splatný dňom doručenia oznámenia o zosplatení dlhu dlžníkovi. V čl. X zmluvy je splátkový kalendár, z ktorého presne vyplýva počet splátok, dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, výška splátok a spôsob zaúčtovania splátok.

4.2. Žalovaní v 1. a v 2. rade v pozícii dlžníkov so žalobcom v pozícii veriteľa uzatvorili dňa 15.07.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 23/2011 pričom v zmysle čl. I bod 2 bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3 600,- eur a dohodnutá odmena za poskytnutie úveru vo výške 360,- eur, v zmysle bodu 3 uvedeného článku bol úver úročný fixnou sumou a úroky z úveru predstavovali peňažnú čiastku 3 720,- eur za celú dobu splácania úveru t.j. 10,34%, ktoré boli splatné mesačne spolu so splátkou v zmysle splátkového kalendára, pre prípad predčasného splatenia úveru dlžníkom bol dlžník povinný platiť úrok len za obdobie do vrátenia úveru. Celková výška úveru spolu s úrokom bola určená vo výške 7 320,- eur a RPMN bola vo výške 19,10% a celkové náklady dlžníka spojené s úverom (vrátane úrokov, odmeny, poistenia, poplatku podľa čl. VI ods. 3 zmluvy), ktoré boli veriteľovi známe v čase podpísania zmluvy, v prípade riadneho splácania úveru predstavovali 4 530,- eur. Čl. II. bod 1 zmluvy upravoval spôsob splácania úveru a to v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 64,- eur vždy k 15. dňu v mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná 15.08.2011 a posledná 15.07.2021. Každá splátka pozostávala zo splátky istiny vo výške 30,- eur, zo splátky úroku vo výške 31,- eur a zo splátky odmeny vo výške 3,- eur. Podľa čl. V bod 4 veriteľ je oprávnený vyhlásiť úver za splatný v celom rozsahu v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou splátky viac ako 3 mesiace a súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Veriteľ môže využiť toto svoje oprávnenie a úver zosplatiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V takom prípade je dlh splatný dňom doručenia oznámenia o zosplatení dlhu dlžníkovi. V čl. X zmluvy je splátkový kalendár, z ktorého presne vyplýva počet splátok, dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, výška splátok a spôsob zaúčtovania splátok.

4.3. Žalovaní v 1. a v 2. rade v pozícii dlžníkov so žalobcom v pozícii veriteľa uzatvorili dňa 05.10.2011 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 33/2011 pričom v zmysle čl. I bod 2 bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 2 520,- eur a dohodnutá odmena za poskytnutie úveru vo výške 360,- eur, v zmysle bodu 3 uvedeného článku bol úver úročný fixnou sumou a úroky z úveru predstavovali peňažnú čiastku 2 520,- eur za celú dobu splácania úveru t.j. 10 %, ktoré boli splatné mesačne spolu so splátkou v zmysle splátkového kalendára, pre prípad predčasného splatenia úveru dlžníkom bol dlžník povinný platiť úrok len za obdobie do vrátenia úveru. Celková výška úveru spolu s úrokom bola určená vo výške 5 400,- eur a RPMN bola vo výške 19,27% a celkové náklady dlžníka spojené s úverom (vrátane úrokov, odmeny, poistenia, poplatku podľa čl. VI ods. 3 zmluvy), ktoré boli veriteľovi známe v čase podpísania

zmluvy, v prípade riadneho splácania úveru predstavovali 3 300,- eur. Čl. II. bod 1 zmluvy upravoval spôsob splácania úveru a to v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 45,- eur vždy k 5. dňu v mesiaci, pričom 1. splátka bola splatná 05.11.2011 a posledná 05.10.2021. Každá splátka pozostávala zo splátky istiny vo výške 21,- eur, zo splátky úroku vo výške 21,- eur a zo splátky odmeny vo výške 3,- eur. Podľa čl. V bod 4 veriteľ je oprávnený vyhlásiť úver za splatný v celom rozsahu v prípade, ak je dlžník v omeškaní s úhradou splátky viac ako 3 mesiace a súčasne upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Veriteľ môže využiť toto svoje oprávnenie a úver zosplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V takom prípade je dlh splatný dňom doručenia oznámenia o zosplatnení dlhu dlžníkovi. V čl. X zmluvy je splátkový kalendár, z ktorého presne vyplýva počet splátok, dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky, výška splátok a spôsob zaúčtovania splátok.

4.4. Listom zo dňa 07.05.2012 žalobca upozornil žalovaných v 1 a 2 rade na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a vyzval ich na splnenie zmluvnej povinnosti k zmluve č. 17/2011 s tým, že ich vyzval, aby najneskôr do 10 dní od doručenia tohto listu zaplatili dlžnú sumu vo výške 840,- eur a zároveň ich upozornil, že ak ani v dodatočnej poskytnutej lehote svoju zmluvnú povinnosť nesplnia, pristúpia k zosplatneniu dlhu. Žalovaní si list prevzali dňa 14.05.2012. Listom zo dňa 04.10.2012 žalobca oznámil žalovaným, že dlh vyhlásil za splatný v celom rozsahu. Oznámenie prevzala žalovaná v 1 rade.

4.5. Listom zo dňa 07.05.2012 žalobca upozornil žalovaných v 1 a 2 rade na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a vyzval ich na splnenie zmluvnej povinnosti k zmluve č. 23/2011 s tým, že ich vyzval, aby najneskôr do 10 dní od doručenia tohto listu zaplatili dlžnú sumu vo výške 448,- eur a zároveň ich upozornil, že ak ani v dodatočnej poskytnutej lehote svoju zmluvnú povinnosť nesplnia, pristúpia k zosplatneniu dlhu. Žalovaní si list prevzali dňa 14.05.2012. Listom zo dňa 04.10.2012 žalobca oznámil žalovaným, že dlh vyhlásil za splatný v celom rozsahu. Oznámenie prevzala žalovaná v 1 rade.

4.6. Listom zo dňa 07.05.2012 žalobca upozornil žalovaných v 1 a 2 rade na možnosť uplatnenia práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a vyzval ich na splnenie zmluvnej povinnosti k zmluve č. 33/2011 s tým, že ich vyzval, aby najneskôr do 10 dní od doručenia tohto listu zaplatili dlžnú sumu vo výške 270,- eur a zároveň ich upozornil, že ak ani v dodatočnej poskytnutej lehote svoju zmluvnú povinnosť nesplnia, pristúpia k zosplatneniu dlhu. Žalovaní si list prevzali dňa 14.05.2012. Listom zo dňa 04.10.2012 žalobca oznámil žalovaným, že dlh vyhlásil za splatný v celom rozsahu. Oznámenie prevzala žalovaná v 1 rade.

5. Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca v r. 2011 uzavrel so žalovanými 3 zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Na základe týchto 3 zmlúv boli poskytnuté žalovaným finančné prostriedky, pričom žalovaní sa zaviazali splácať poskytnuté prostriedky aj s príslušným navýšením úveru v zmysle čl. 2 zmluvy a čl. 10 jednotlivých zmlúv, ktoré sú splátkové kalendáre. Úvery č. 17/2011, č. 23/2011 a č. 33/2011 boli poskytnuté vo výške, ktorá zodpovedá zákonným možnostiam veriteľa, jednotlivé úrokové sadzby aj ročné percentuálne miery nákladov, ďalej len RPMN sú v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa. Dlžníci nesplácali úvery riadne, resp. ich splácali len nepravidelne a preto žalobca bol nútený po určitom čase pri všetkých 3 úveroch pristúpiť k upozorneniu na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a následne aj k zosplatneniu všetkých 3 úverov. Napriek zosplatneniu úvery nesplácali, resp. žalovaní začali splácať neskôr, určité nepravidelné čiastky, avšak tu už je potrebné tieto úhrady považovať za úhrady už zosplatneného úveru. Ku dňu podania žaloby boli pôvodne v omeškaní so sumou vo výške 25 050,- eur, ku dňu zosplatnenia úverov predstavoval dlh sumu 29 007,- eura, a následne v dôsledku ďalších nepravidelných platieb realizovaných v priebehu konania bola istina čiastočným späťvzatím upravená na sumu 23 760,- eur. V súvislosti so všetkými úvermi žalobca opakovane uvádza, že si splnil svoje zákonné povinnosti, úroková sadzba aj RPMN sú v poriadku, zabezpečil si od žalovaných v rámci dostupných možností doklady o ich majetkovej situácii, teda nezanedbal ani odbornú starostlivosť. Na základe snahy o zmierlivé vyriešenie došlo k rokovaniam možnosti uzavretia súdneho zmieru, kde predbežný návrh bol zaslaný aj súdu, avšak na poslednú chvíľu po zmene resp. pristúpení právneho zástupcu na strane žalovaných zmier uzatvorený nebol. Žalovaní primárne namietali nesprávnu priemernú RPMN, s čím sa žalobca aj s príslušnými listinnými dôkazmi vysporiadal, čo viac menej potvrdili aj žalovaní vo svojom vyjadrení z apríla 2017. Následne žalovaní sa pokúsili presvedčiť súd o tom, že je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, teda

veličina, ktorá môže mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. S touto argumentáciou sa žalobca pokúsil vysporiadať vo svojom poslednom vyjadrení, zo dňa 28.07.2017 aj s pripojením príslušných úverových kalkulačiek. Ani údaj o RPMN nie je sporný. V jednotlivých zmluvách je úroková sadzba vyjadrená jasným fixným percentom tak, ako to požaduje zákon. Žalobca tvrdí, že ním uplatnená úroková sadzba je vo všetkých úveroch uvedená správne ale aj keby nebola uvedená v správnej výške je potrebné § 11 ods. 1 písm. a) vykladať tak, že nemožno z tohto dôvodu, teda z dôvodu nesprávnej úrokovej miery vyhlásiť úver za bezúročný. Ak by to zákonodarca mal na mysli, uviedol by to explicitne ako v písm. b). Pokiaľ ide o údajnú nejasnosť ohľadne odplaty tak v prípade zmlúv uzatváraných žalobcom je zrejmé, že odplatu predstavuje úrok, odmena, a tieto sú riadne vyšpecifikované aj v splátkovom kalendári, príp. v amortizačnej tabuľke, ktorou argumentujú žalovaní, pričom sú uvedené vo všetkých 3 zmluvách v zákonom predpísanej štruktúre, keď je zrejmé, aká suma je splatná, za aké obdobie, v akej výške, akým spôsobom bude zaúčtovaná a aký je zostatok, či už istiny alebo poplatku. Zmluvy sú z hľadiska požiadaviek na ochranu spotrebiteľa udržateľné, aj s prihliadnutím na požiadavky predkladané zákonom o spotrebiteľských úveroch. Poslednou skutočnosťou, s ktorou považuje žalobca za potrebné sa vysporiadať je argumentácia žalovaného ohľadne nedodržania odbornej starostlivosti. Z predloženého exportu pohybov na účtoch žalovaných vyplýva, že v rozhodnom období od 06.05.2011 do 05.10.2011 neuhradili iba splátku resp. splátky v mesiaci august 2011. Všetky ostatné boli uhradené, či už jednorazovo alebo dvojitým zaplatením 2 splátok. Až po uzavretí tretej úverovej zmluvy začala ísť ich platobná disciplína dolu kopcom. Je pravdou, že žalobca predložil pracovnú zmluvu žalovaného v 2.rade uzavretú na dobu určitú, žalobca ako nebanková spoločnosť však nemá prístup do verejných databáz, z ktorých by bolo zrejmé, či pracuje a ako pracuje žalovaný, a podľa tvrdenia žalovaného pracoval resp. ostal zamestnaný p. Kuruc aj naďalej. Taktiež p. Kurucová bola zamestnaná vo verejnej službe, a podľa vedomostí žalobcu v tejto verejnej službe ostala až dovtedy, kým nešla za ešte lepšími zárobkovými podmienkami do Rakúska. Takisto v čestných vyhláseniach, ktoré boli predložené je uvedené, aké sú celkové príjmy žalovaných a ich vyhlásenie o tom, že splátky sú schopní splácať. V prípade zosplatnenia úverovej Zmluvy 17/2011 ku dňu zosplatnenia mali zo splátok v celkovej výške 1540 eur uhradených len 700 eur, vo vzťahu k Zmluve č. 23 zo splátok v celkovej výške 576 eur len sumu vo výške 128 eur a vo vzťahu ku Zmluve 33 zo 7 splátok vo výške 315 eur len sumu vo výške 45 eur. V zmluvách je jasne uvedený, aký je úrok a to nie len sumou, ale aj percentom, pričom táto suma korešponduje s percentuálnym vyjadrením a samotná odmena za poskytnutie úveru, ako jednorazová suma je zohľadnená jednak priamo v splátkovom kalendári v čl. XI.každej jednotlivé zmluvy a jednak z hľadiska svojho percentuálneho vyjadrenia je obsiahnutá v RPMN, ktorá je uvedená priamo v zmluve. Bola dodržaná odborná starostlivosť v rámci možnosti, ktorá legislatíva v danom čase poskytovala nebankovým subjektom. Priamo z vyjadrenia žalovanej vyplynulo, že žalobca si vyžiadal všetky dostupné dokumenty o príjmoch, takisto o dokumenty o výdavkoch spojených s bývaním, či iných životných nákladov, dokonca išiel osobne preveriť so žalovanou aj situáciu do stavebnej sporiteľne a teda žalobca má nárok jednak na zosplatnenie úveru a jednak na požadovanie jednorazového splatenia úveru. V prípade kladného rozsudku na plnenie bude súhlasiť aj s plnením v splátkach tak, ako s tým súhlasil v čase uzatvárania zmluvy, ktorého akceptovanie bolo napokon zmarené. Z týchto dôvodov žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a v zostávajúcej časti konanie zastaviť.

6. Konateľ žalobcu vo svojej výpovedi uviedol, že pri poskytovaní úverov býva pravidlom, že si preverujú bonitu dlžníka a to takým spôsobom, že žiadajú predloženie pracovnej zmluvy, prípadne výmeru o dôchodku a výplatných pásoch. Následne od sumy, ktorú preukáže dlžník odpočítavajú náklady na bývanie, ktoré vždy uvedie klient a po odpočítaní týchto výdavkov žalobca zvážil možnosť poskytnutia úveru tak, aby bol dlžník schopný splácať úver. Vo vzťahu k žalovaným v 1.a 2.rade sa jednalo o štandardný postup, neboli tam žiadne výnimky.

7. Právny zástupca žalovaných uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov a že žalobca neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosti žalovaných splácať úvery, preto nemá právo na ich jednorazové vrátenie. Zákon o spotrebiteľských úveroch považuje za jednu z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere údaj o úrokovej sadzbe, pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Je celkom zrejmé, že ak zákon vyžaduje údaj o úrokovej sadzbe, tak táto úroková sadzba sa má vzťahovať k tomu konkrétnemu úveru. Nemôže to byť teda akýkoľvek údaj o úrokovej sadzbe, ale iba ten, ktorý sa týka toho úveru a musí byť presný. Všetky 3 zmluvy sú uzatvorené na 10 rokov, je dosť nepochopiteľné správanie veriteľa, ak poskytne 3 úvery na 10 rokov a uspokojí sa pritom pri posudzovaní bonity dlžníka s čestnými vyhláseniami, ktoré zjavne naformuloval on, dvoma výplatnými páskami, jednou pracovnou zmluvou podľa zákona o prácach vykonávaných vo verejnom záujme, a

jednou pracovnou zmluvou uzatvorenou 30.06.2011. Toto neindikuje odbornú spôsobilosť, ale s ohľadom na zabezpečenie úveru záložným právom to skôr indikuje cieľ veriteľa dostať sa k bytu. Jeho povinnosť bolo postupovať podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Finančná situácia žalovaných v čase uzatvárania prvých dvoch úverových zmlúv bola taká, ako predložil žalobca a počas uzatvorenia tretej zmluvy už ich finančná situácia bola iná, minimálne na strane žalovaného v 2.rade, ktorý už v tom období nemal uzatvorenú pracovnú zmluvu. Žalobca si uplatnil odplatu + úrok a ďalšiu odplatu. Úverové zmluvy sú platné, avšak ich je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaným by neposkytli úvery banky ani stavebná sporiteľňa tak, ako to uviedla vo svojej výpovedi žalovaná v 1.rade. Žalobca pri podpisovaní zmlúv mal k dispozícii len pracovnú zmluvu žalovaného v 2.rade, dodatok k pracovnej zmluve, dve výplatné pásky a pracovnú zmluvu žalovanej. Pracovná zmluva žalovaného bola uzavretá len na dobu určitú do júna 2011. Žalobca s odbornou starostlivosťou neposúdil schopnosť žalovaných splácať úver a z týchto dôvodov s poukazom na ust. § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 účinného v čase podpísania zmlúv žalobca nemá právo na jednorazové plnenie, t.j. zosplatenie úveru. Z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť.

8. Žalovaná v 1 rade vo svojej výpovedi uviedla, že jej syn mal finančné problémy, chcela mu pomôcť a preto hľadala možnosti, zistila som, že žalobca poskytuje úvery a preto podpísali 3 zmluvy, čo nepoprela. Finančné prostriedky v zmysle podpísaných 3 zmlúv im boli poskytnuté, aj ich prevzali. Je pravdou, že prestala splácať tieto úvery, pretože mala rôzne problémy rodinného charakteru, ako aj finančné problémy. Následne sa skontaktovala so zástupkyňou pre ochranu spotrebiteľov, kde jej bolo povedané, že tam má vysoké úroky. V podstate sme si zobrali úvery vo výške spolu 13700 eur a mali zaplatiť sumu okolo 30 000 eur. Nepoprela, že nespĺcala splátky a preto sa to navyšovalo, aj úroky. Predložila listinné dôkazy ohľadne ich finančných možností, chcela čo najvyššiu sumu. Je pravdou, keď zmluvu podpisovali, im bolo vysvetlené, koľko splátok majú zaplatiť, v akej výške, ako budú tieto splátky započítavané, kedy je splatnosť úveru. Druhú zmluvu podpísali preto, že mala stavebný úver, ktorý si chcela vyrovať, s tým, že potom už bude splácať iba jednému veriteľovi, preto bola podpísaná druhá zmluva. Pri podpise druhej zmluvy boli ich finančné možnosti rovnaké, ako pri prvej zmluve. Nevedela, z akého dôvodu bola podpísaná tretia zmluva, pravdepodobne potrebovala peniaze. Pri podpisovaní ďalších zmlúv žalobca zohľadnil ich predchádzajúce úvery a preto im boli poskytnuté už len nižšie sumy. Pri podpisovaní ďalších zmlúv im bolo rovnako vysvetlené, aká je výška úveru, aké sú mesačné splátky a akú celkovú sumu musia zaplatiť. Pri uzatváraní zmlúv od nej boli žiadané všetky doklady, ktoré uviedol vo svojej výpovedi žalobca, všetko to, čo treba k úveru predložiť. Žalobca žiadal všetky listinné dôkazy týkajúce sa výdavkov na bývanie, príp. iných splátok.

9. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

10. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je platenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi, tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

11. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

12. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

13. Podľa § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) § 10 ods. 1

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 52 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

16. Podľa § 52 ods. (3) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. (1) Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

18. Podľa § 53 ods. (3) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,

c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,

d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,

g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,

i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

19. Podľa § 53 ods. (4) Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 54 ods. (1) Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa § 54 ods. (2) Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej sa má vykonať splátka, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Súd konanie o zaplatenie sumy 3 984,- eur s príslušenstvom zastavil, z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcu v tejto časti, pretože žalovaní uvedenú sumu zaplatili po podaní žaloby. Súd konanie zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP. Súd zastavil konanie len o zaplatenie 3 984,- eur s príslušenstvom, pretože platobný rozkaz bol vydaný podľa § 172 ods.6 OSP.

25. Na základe vykonaného dokazovania v zostávajúcej časti súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, pretože mal za to, že žaloba žalobcu je dôvodná. Súd mal jednoznačne preukázané a stranami sporu nevyvrátené, že strany sporu uzatvorili tri spotrebiteľské zmluvy. Spotrebiteľskou zmluvou je akákoľvek súkromnoprávna zmluva, ktorá sa vyznačuje definičnými znakmi uvedenými v § 52 ods. 1 OZ bez ohľadu na to, či je upravená Občianskym zákonníkom, Obchodným zákonníkom alebo iným zákonom a teda ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách je potrebné použiť aj na právne vzťahy, ktoré vznikajú aj na základe iných zákonov z oblasti súkromného práva. Medzi spotrebiteľské zmluvy môžeme zásadne zaradiť len zmluvy, ktoré majú odplatný charakter. V prejednávanej spore bolo preukázané, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa ustanovení § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010. V zmysle uzatvorených spotrebiteľských zmlúv boli žalovaným poskytnuté úvery vo výške 7 800,- eur Zmluvou o úvere č. 17/2011 zo dňa 06.05.2011, úver vo výške 3 600,- eur Zmluvou o úvere č. 23/2011 zo dňa 15.07.2011 a úver vo výške 2 520,- eur zmluvou o úvere č. 33/2011 zo dňa 05.10.2011. Žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, že osobne sa nakontaktovala na žalobcu, pretože chcela pomôcť svojmu synovi a súhlasila so všetkými zmluvnými podmienkami, ktoré jej boli jasne a určite vysvetlené, vedela akú sumu musí žalobcovi vrátiť za poskytnutý úver, v akých splátkach, počas akej doby, tak ako to bolo presne uvedené i vo všetkých troch zmluvách s dôrazom na články I. bod 2, 3, 4, článok II. bod 1 a článok X uvedených zmlúv, kde je splátkový kalendár a presne rozpísaná splátka, akým spôsobom bude zaúčtovaná. Žalobca si pri uzatváraní zmlúv vyžiadal všetky listinné dôkazy týkajúce sa finančných možností žalovaných v 1 a 2 rade, tak ako to vyplýva z predložených listinných dôkazov žalobcom, jednak čestné prehlásenia žalovaných o ich príjmoch zo dňa 04.05.2011, 11.07.2011 a 03.10.2011, z ktorých mal súd preukázané, že žalovaní vyhlásili, že ich príjem je 702,12 eur, ktorý plne postačuje na splácanie mesačných splátok k Zmluve 17/2011 vo výške 140,- eur, k Zmluve 23/2011 vo výške 64,- eur a k Zmluve 33/2011 vo výške 45,- eur. Žalovaní zároveň predložili pracovnú zmluvu žalovaného v 2 rade uzavretú dňa 23.06.2010 na dobu určitú do 30.11.2010 a pracovnú zmluvu žalovanej v 1 rade zo dňa 29.06.2007 na dobu neurčitú, ako aj výplatné pásky oboch žalovaných. Žalovaná vo svojej výpovedi jednoznačne potvrdila, že žalobca si preveroval ich finančné možnosti, rovnako zohľadňoval i náklady na bývanie, tak aby boli žalovaní schopní bez akejkoľvek ujmy úver splácať. Žalovaná uviedla, že prvý úver si zobrali preto, že chcela pomôcť svojmu synovi, druhý úver si zobrala preto, že chcela vyrovnať úver v stavebnom sporení, avšak sama si nebola istá a jednoznačne nevedela preukázať, či sa jednalo o úver alebo niečo iné, s tým, že žalobcovi oznámila, že platí stavebné sporenie vo výške 50,- eur mesačne. Dôvod uzatvorenia tretej zmluvy žalovaná vo svojej výpovedi upresniť nevedela. Súd mal za to, že žalobca postupoval v súlade so zákonom v zmysle § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca využil všetky zákonné možnosti a splnil si svoje povinnosti.

Súd zdôrazňuje, že i v čase uzatvorenia tretej zmluvy, žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou, pretože vychádzal jednak z údajov, ktoré boli povinní pravdivo oznámiť žalovaní s tým i napriek tomu, že pracovná zmluva žalovaného v 2 rade bola uzavretá iba na dobu určitú. Finančné možnosti žalovaných boli primerané tak, aby boli schopní realizovať splátky úverov. Súd zdôrazňuje, že príjem žalovanej v 1 rade, ktorá mala uzavretú pracovnú zmluvu na dobu neurčitú bol 377,55 eur, z ktorého ak by len žalovaná v 1 rade zaplatila splátky úveru, zostala by jej suma približne rovnajúca sa životnému minimu dospeljej osoby. Súd poznamenáva, že žalovaná v 1 rade žije v spoločnej domácnosti so žalovaným v 2 rade s tým, že i náklady na bývanie je potrebné rozdeliť minimálne medzi dve osoby. Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou a preto v žiadnom prípade nie je možné súhlasiť s procesnou obranou žalovaných, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Článok 8 ods. 1 smernice č. 2008/48, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa (schopnosť splácať úver), sa má vykladať v tom zmysle, že jednak nebráni, aby sa ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnilo len na základe ním predložených informácií za predpokladu, že sú tieto informácie dostatočné a že k obyčajným vyhláseniam spotrebiteľa sú pripojené dôkazy, a jednak veriteľovi neukladá povinnosť systematicky overovať pravosť informácií poskytnutých spotrebiteľom. (rozsudok Súdneho dvora EÚ z 18. Decembra 2014, CA Consumer Finance SA, C-449/13). K ostatným namietaným skutočnostiam žalovanými, týkajúcich sa nesprávne uvedených úrokov a RPMN súd poukazuje na to, že uvedené úroky a RPMN sú v súlade so zákonom, výška splátky v jednotlivých zmluvách zodpovedá uvedenej RPMN v jednotlivých zmluvách s poukazom na predloženú interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN. Právny zástupca žalovaných i napriek tomu, že namietal výšku úrokov a RPMN následne uviedol, že údaje sú v zmluvách uvedené správne, avšak i napriek tomu neustále mal za to, že uvedené zmluvy by mali byť bezúročné a bez poplatkov. Súd sa s uvedenou právnou argumentáciou právneho zástupcu žalovaných nestotožnil, pretože mal za to, že v uzatvorených zmluvách sú správne uvedené údaje týkajúce sa úrokov a výšky RPMN, ktoré zohľadňujú výšku mesačných splátok. Z týchto dôvodov súd mal za to, že nie je možné uzavreté úverové zmluvy vyhodnotiť ako bezúročné a bez poplatkov. Súd poznamenáva, že i z dôrazom na rozsudok Súdneho dvora C-42/15 je nepochybné, že v uvedených zmluvách boli splnené všetky zákonné náležitosti tak, aby žalovaní, t. j. spotrebiteľia mali možnosť posúdiť rozsah svojho záväzku a zmluvných povinností. Žalobca postupoval v súlade so zákonom a zmluvnými dojednaniaми uvedenými v čl. V bod 4, v zmysle ktorých vyzval žalovaných na zosplatenie úverov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a v zostávajúcej časti žaloby v celom rozsahu vyhovel. Zaviazal žalovaných v 1 a 2 rade zaplatenie sumy 19 776,- s príslušenstvom, ktorá pozostáva zo sumy 10 840,- eur vo vzťahu k úveru zo zmluvy č. 17/2011, pretože žalovaní mali vrátiť sumu vo výške 16 800,- eur, splatili sumu 5 960,- eur, zo sumy 5 216,- eur zo zmluvy č. 23/2011, pretože žalovaní mali vrátiť sumu vo výške 7 680,- eur, splatili sumu 2 464,- eur, zo sumy 3 720,- eur zo zmluvy č. 33/2011, pretože žalovaní mali vrátiť sumu vo výške 5 400,- eur, splatili sumu 1 680,- eur. Vzhľadom na to, že sa jedná o peňažné plnenie, súd priznal žalobcovi i príslušenstvo pohľadávky, a to úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení noviel, s poukazom na to, ako boli žalovaní v omeškani s jednotlivými splátkami a ako boli jednotlivé úhrady realizované. Súd sa nezaoberal otázkou možnosti splácania žalovanej pohľadávky v splátkach, pretože tento návrh uviedol žalobca, avšak žalovaní v 1 a 2 rade neprejavili záujem o splácanie v splátkach a preto súd ani nepreveroval ich terajšie finančné možnosti za účelom splácania v splátkach. Splátkový kalendár si môžu strany sporu dohodnúť i po právoplatnom skončení sporu. Uvedený návrh žalobcu súd skôr posúdil ako snahu žalobcu o ústretové konanie voči žalovaným, i vzhľadom na predchádzajúce jednanie ohľadne uzatvorenia súdneho zmiernu s návrhom na schválenie, predloženého súdu dňa 22.10.2015.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal plný úspech, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP. Žalobcovi prináležia trovy konania i za časť sporu, kde bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby, pretože zastavenie konania spôsobili žalovaní v 1 a 2 rade, ktorí túto časť pohľadávky po podaní žaloby.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.